

EMOCJE DZIECKA

część pierwsza

UCZUCIA DZIECKA:

- są wartością;
- przekazują informacje o stanie emocjonalnym;
- pobudzają do działania;
- chronią przed niebezpieczeństwem;
- pozwalają zaspokajać potrzeby;
- odgrywają dużą rolę w procesie uczenia się;
- zarówno emocje pozytywne jak i negatywne są użyteczne i pozwalają nam przetrwać;
- traktowane z należyтым szacunkiem stają się podstawą dalszego rozwoju i osiągnięcia dojrzałości.

GDZIE POWSTAJĄ EMOCJE?

MÓZG
myśli – sensoryczny

MÓZG
emocji – serca

MÓZG
instynktu – behawioralny

- emocje rodzą się w mózgu, za odczuwanie emocji odpowiadają różne części mózgu;
- z emocjami najczęściej powiązany jest układ limbiczny, który, oprócz emocji, kontroluje również pamięć;
- za kontrolę emocji odpowiada kora czołowa, która u dzieci jest jeszcze niedojrzała.

-
- Emocje dziecka różnią się od emocji człowieka dorosłego.
  - W związku z niedojrzałością układu nerwowego przeżycia dziecka są krótkotrwałe - nagle powstają i nagle się kończą. Dziecko przechodzi bardzo łatwo z jednego nastroju w drugi. Emocje dziecka są silne, ich mimika jest bardzo bogata.
  - Główne osiągnięcia dziecka w końcowym okresie wieku przedszkolnego to umiejętność kontroli nad własnym zachowaniem oraz umiejętność współdziałania.
-

EMOCJE WG PAULA EKMANA

amerykańskiego psychologa, badacza emocji

- sześć emocji uważa się za pierwotne: gniew, lęk, zdziwienie, wstręt, radość, smutek;
- każda z tych emocji pełni funkcję adaptacyjną;
- reakcja (zachowanie) dziecka pozwala nam poznać, co ono czuje;
- wraz z rozwojem mowy dziecko potrafi o emocjach mówić i je nazywać;
- wraz z rozwojem poznawczym powstaje samoświadomość, a co za tym idzie ujawniają się bardziej skomplikowane emocje, takie jak: duma, wstyd, wina.

-
- Na bazie wrodzonych emocji podstawowych tworzą się emocje bardziej złożone.
  - Dziecko nie rodzi się z gotowym repertuarem reakcji emocjonalnych jako odpowiedzi na różne sytuacje. Uczy się ich w toku nabywania indywidualnego doświadczenia oraz poprzez naśladowanie bliskich mu dorosłych.
  - W wieku przedszkolnym dziecko doświadcza pełnej gamy uczuć. Wiąże się to z dojrzewaniem układu nerwowego oraz z wpływem środowiska społecznego.
  - Od poziomu rozwoju emocjonalnego zależy jak dziecko będzie funkcjonowało społecznie.
-

CHARAKTERYSTYCZNE CECHY ROZWOJU EMOCJONALNEGO DZIECKA

TRZYLATEK

- towarzyski;
- przyjazny, ugodowy;
- podatny na sugestie innych;
- wstydliwy, nieśmiały;
- brak mu pewności siebie;
- drażliwy, łatwo się obraża.

CZTEROLATEK

- ufny;
- pewny siebie;
- wykazuje ciekawość, skuteczność i wytrwałość w działaniu;
- potrafi kontrolować emocje;
- otrzymując wsparcie, potrafi rozwiązywać problemy;
- potrafi stosować się do zasad.

PIĘCIOLATEK

- ufny;
- pewny siebie;
- lubi się chwalić, popisywać;
- wytrwały w ćwiczeniu nowych umiejętności;
- potrafi dość dobrze panować nad emocjami.

SZEŚCIOLATEK

- mniej stabilny emocjonalnie niż w poprzednim etapie rozwojowym;
- przechodzi z jednej skrajnej emocji w drugą;
- egocentryczny;
- drażliwy, agresywny, zbuntowany;
- odznacza się dużą ciekawością otaczającego świata;
- nie radzi sobie z porażką.

Szczere emocje
zdarzają się tylko u dzieci

PAMIĘTAJMY

- rozwój dziecka nigdy nie przebiega książkowo - każde dziecko jest inne, ma inny kod genetyczny, inne doświadczenia, wychowuje się w innym środowisku...
- przedstawione etapy rozwoju emocjonalnego nie u wszystkich dzieci przebiegają w podany wyżej sposób. Jednak wszystkie dzieci przechodzą przez kolejne fazy rozwoju - od egoizmu do empatii, od impulsywności do kontroli.
- ważne jest, abyśmy mogli tak pokierować rozwojem dziecka, aby mogło rozwijać w sobie najpiękniejsze cechy. Jak to zrobić, przeczytacie Państwo w drugiej części **Poradnika**.

Mirela Just - psycholog